

สถานการณ์ตลาดผลไม้ในฟิลิปปินส์

1. ภาพรวมสถานการณ์การผลิตและการบริโภค

1.1 การผลิตภายในประเทศ

(1) ฟิลิปปินส์เป็นประเทศหมู่เกาะตั้งอยู่ในเขตร้อนชื้นเช่นเดียวกับประเทศไทย ทำให้เอื้ออำนวยต่อการเพาะปลูกผลไม้เมืองร้อน (Tropical Fruits) ได้หลากหลายชนิดที่คล้ายคลึงกับผลไม้ไทย โดยมีการเพาะปลูกในเชิงพาณิชย์มากกว่า 20 ชนิด ทั้งนี้ผลไม้เขตร้อนที่นิยมเพาะปลูกทั่วไปในฟิลิปปินส์ เช่น กัลล้วย สับปะรด มะม่วง มะละกอ คาลามันชี ทูเรียน ขนุน และ ลางสาด เป็นต้น โดยระบบการผลิตผลไม้ในฟิลิปปินส์มีตั้งแต่เพาะปลูกในสวนหลังบ้าน (Backyard) ฟาร์มขนาดเล็ก ไปจนถึงฟาร์มขนาดใหญ่ที่มีระบบการบริหารจัดการแบบบูรณาการ เพื่อรองรับตลาดส่งออก อย่างไรก็ตาม ฟาร์มผลไม้ส่วนใหญ่ในฟิลิปปินส์จะมีขนาดเล็กประมาณ 1 – 5 เฮกตาร์ และให้ผลผลิตต่อไร่ค่อนข้างต่ำ

(2) ผลไม้หลัก (Major Crop) ที่เพาะปลูกในเชิงพาณิชย์อันดับ 1 ในฟิลิปปินส์ คือ กัลล้วย รองลงมาได้แก่ สับปะรด มะม่วง และคาลามันชี

- **กัลล้วย** อุตสาหกรรมกัลล้วยของฟิลิปปินแบ่งออกเป็น 2 ส่วนสำคัญคือ ตลาดภายในประเทศและเพื่อการส่งออก โดยสายพันธุ์กัลล้วยสำคัญในฟิลิปปินส์มี 6 สายพันธุ์ โดยสองสายพันธุ์เพาะปลูกสำหรับตลาดส่งออกได้แก่ Cavendish และ Bungutan ทั้งนี้ ฟิลิปปินส์ถือเป็นหนึ่งในผู้ส่งออกกัลล้วยอันดับต้นๆ ของโลก ในขณะที่อีก 4 สายพันธุ์ที่เหลือเพาะปลูกเพื่อการบริโภคในตลาดท้องถิ่น ได้แก่ Lakatan Latundan Saba และ Cuarenta Dias’

- **สับปะรด** อุตสาหกรรมสับปะรดมีสัดส่วนประมาณร้อยละ 1.4 ของผลผลิตทางการเกษตรของประเทศทั้งหมดในแต่ละปี โดยฟิลิปปินส์ผลิตสับปะรดสองสายพันธุ์หลักสำหรับการบริโภคและแปรรูป ได้แก่ สายพันธุ์ Smooth Cayenne และ Queen (หรือ Formosa) โดยเฉพาะสายพันธุ์ Smooth Cayenne ผลิตโดยบริษัทข้ามชาติ 2 รายใหญ่ คือ Del Monte และ Dole ในพื้นที่ Bukidnon, Davao และ South Cotabato ทั้งนี้ฟิลิปปินส์เป็นหนึ่งในผู้ส่งออกสับปะรดอันดับต้นๆ ของโลก และได้รับการขนานนามเป็นผู้ส่งออก Sweet Golden Pineapple อันดับสอง โดยตลาดส่งออกหลักได้แก่ ญี่ปุ่นและเกาหลีใต้

- **มะม่วง** การเพาะปลูกมะม่วงมีอยู่ทั่วประเทศฟิลิปปินส์ โดยส่วนใหญ่เป็นการเพาะปลูกในสวนหลังบ้าน (backyard) และฟาร์มขนาดเล็ก โดยมีพื้นที่เพียงไม่กี่แหล่งที่มีการเพาะปลูกแบบฟาร์มขนาดใหญ่ โดยสายพันธุ์มะม่วงที่มีการเพาะปลูกอย่างแพร่หลาย ได้แก่ Carabao, Pico และ Katchamita ทั้งนี้ สายพันธุ์ Carabao พบว่าได้รับความนิยมในการเพาะปลูกมากที่สุดและมีการส่งออกเป็นที่รู้จักในระดับสากลในชื่อ Super Mango ของฟิลิปปินส์ ซึ่งมีสีเหลืองทองและมีรสหวานอย่างลงตัว อย่างไรก็ตาม เนื่องจากมะม่วงส่วนใหญ่ที่ผลิตในฟิลิปปินส์มาจากสวนหลังบ้านและฟาร์มขนาดเล็ก ทำให้มะม่วงที่มีคุณภาพสำหรับส่งออกคิดเป็นเพียงร้อยละ 50 ของผลผลิตทั้งหมด

● **คาลามันซี (Calamansi)** เป็นพืชผลไม้ท้องถิ่นสำคัญชนิดหนึ่งของฟิลิปปินส์ที่มีการเพาะปลูกแพร่หลายทั่วประเทศ แต่ผลผลิตส่วนใหญ่จะมาจากภูมิภาค Mindoro Oriental จนพื้นที่ดังกล่าวได้รับขนานนามว่า “Calamansi King” โดยเป็นผลไม้ในตระกูล Citrus มีรสชาติเปรี้ยวโดยสารสกัดจากผลไม้ชนิดนี้มีการนำไปใช้งานที่หลากหลายทั้งสำหรับผลิตภัณฑ์อาหารและไม่ใช่อาหาร อาทิ ใช้ในการทำเครื่องดื่มเพื่อความสดชื่น สารเพิ่มความเปรี้ยว และยังสามารถใช้ในสารฟอกสี น้ำยาขจัดคราบและสารระงับกลิ่น เป็นต้น ทั้งนี้ ผลผลิตส่วนใหญ่ของคาลามันซีมีตลอดทั้งปี แต่สามารถเก็บเกี่ยวสูงสุดในช่วงเดือนกรกฎาคม - กันยายน โดยฟิลิปปินส์เป็นประเทศผู้ส่งออกคาลามันซีรายใหญ่รายเดียวของโลก โดยตลาดส่งออกหลักได้แก่ สหรัฐฯ ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ แคนาดา และฮ่องกง

(3) ข้อมูลการผลิตล่าสุดจากสำนักงานสถิติแห่งชาติฟิลิปปินส์ (PSA) ระบุว่า ในช่วงเดือนไตรมาสที่ 3-4 ของปี 2564 (เดือนกรกฎาคม - ธันวาคม) ฟิลิปปินส์มีพื้นที่เพาะปลูกกล้วย 444,028.07 เฮกตาร์ สับปะรด 66,979.23 เฮกตาร์ มะม่วง 185,111.36 เฮกตาร์ และ Calamansi 19,492.28 เฮกตาร์ และมีปริมาณผลผลิตกล้วยในช่วงไตรมาสที่ 1 ของปี 2565 (เดือนมกราคม - มีนาคม) อยู่ที่ 2.015 ล้านตัน ลดลงร้อยละ 3.3 จากช่วงเดียวกันของปีก่อนที่มีผลผลิต 2.084 ล้านตัน ปริมาณผลผลิตสับปะรดอยู่ที่ 669,127 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.0 จากช่วงเดียวกันของปีก่อนที่มีผลผลิต 662,500 ตัน ปริมาณผลผลิตมะม่วงอยู่ที่ 93,998 ตัน ลดลงร้อยละ 4.0 จากช่วงเดียวกันของปีก่อนที่มีผลผลิต 97,899 ตัน และมีปริมาณผลผลิต Calamansi อยู่ที่ 12,903 ตัน ลดลงร้อยละ 1.5 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน ที่มีปริมาณ 13,103 ตัน

สถิติการผลิตผลไม้สำคัญในฟิลิปปินส์ (Major Fruit Crop)

ผลไม้	ผลผลิต (ตัน)					
	2563	2564	2564	2565*	% Change	
	Q4: ต.ค. - ธ.ค.		Q1: ม.ค. - มี.ค.		ต.ค. - ธ.ค.	ม.ค. - มี.ค.
กล้วย	2,399,873	2,390,025	2,084,156	2,014,611	-0.4	-3.3
สับปะรด	712,640	716,475	662,500	669,127	0.5	1.0
มะม่วง	27,532	27,054	97,899	93,998	-1.7	-4.0
Calamansi	25,392	25,543	13,103	12,903	0.6	-1.5

ที่มา: Philippine Statistics Authority (เข้าถึงข้อมูลเมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2565)

หมายเหตุ: *ประมาณการเบื้องต้น

ผลไม้	พื้นที่เพาะปลูก (Ha)			จำนวนต้น		
	2563	2564*	%	2563	2564*	%
	ก.ค. - ธ.ค.		Change	ก.ค. - ธ.ค.		Change
กล้วย	448,814.58	444,028.07	-1.1	279,569,397	273,568,090	-2.1
สับปะรด	66,450.72	66,979.23	0.8	N/A	N/A	-
มะม่วง	186,106.86	185,111.36	-0.5	9,477,676	9,432,506	-0.5
Calamansi	19,646.68	19,492.28	-0.8	8,238,964	8,233,093	-0.1

ที่มา: Philippine Statistics Authority (เข้าถึงข้อมูลเมื่อวันที่ 31 มีนาคม 2565)

หมายเหตุ: *ประมาณการเบื้องต้น

1.2 สถานการณ์ตลาดและแนวโน้มการบริโภค

- ผลไม้ที่ได้รับความนิยมบริโภคสูงสุดในฟิลิปปินส์ ได้แก่ กัลย โดยในเขตเมโทรมะนิลา มีอัตราการบริโภคต่อหัวประมาณ 12.20 กิโลกรัมต่อปี มะม่วง มีอัตราการบริโภค 3.31 กิโลกรัมต่อปี และสับปะรดบริโภคเฉลี่ย 1.01 กิโลกรัมต่อปี อย่างไรก็ตาม การบริโภคผักผลไม้ในฟิลิปปินส์ยังคงอยู่ในระดับไม่สูงมากนัก โดยอาจเนื่องมาจากปัจจัยหลายประการ เช่น ราคาสูง การปนเปื้อนของสารกำจัดศัตรูพืช และการขาดความรู้เกี่ยวกับประโยชน์ของการรับประทานผลไม้ รวมทั้งปัจจุบันการย้ายถิ่นเข้ามาอาศัยในเมืองเพิ่มมากขึ้น โดยวิถีชีวิตค่อนข้างวุ่นวาย ไม่มีเวลาทำอาหาร เนื่องจากผู้คนส่วนใหญ่นิยมรับประทานอาหารสำเร็จรูปเพื่อความสะดวกสบาย ซึ่งส่วนใหญ่ไม่มีผักและผลไม้

- ชาวฟิลิปปินส์มีทัศนคติที่ดีต่อผลไม้ไทยและชื่นชอบผลไม้สดจากประเทศไทย เนื่องจากชาวฟิลิปปินส์ยอมรับในคุณภาพของผลไม้ไทยที่สูงกว่าผลไม้ชนิดเดียวกันที่ปลูกได้ในประเทศทั้งขนาดและรสชาติ ทั้งนี้ ประเทศไทยและฟิลิปปินส์มีสภาพภูมิอากาศและภูมิประเทศที่คล้ายคลึงกัน ทำให้ผลผลิตทางการเกษตรของทั้งสองประเทศมีความใกล้เคียงกัน แต่คุณภาพผลผลิตผลไม้ของฟิลิปปินส์จะด้อยกว่าไทย เนื่องจากสภาพของดินและภัยธรรมชาติทั้งพายุ แผ่นดินไหว และภูเขาไฟระเบิด ที่ส่งผลต่อคุณภาพและปริมาณผลผลิตของสินค้าทางการเกษตรของฟิลิปปินส์ รวมทั้งทำให้มีราคาที่สูงกว่าไทย อย่างไรก็ตาม ผลไม้ถือเป็นกลุ่มสินค้าค่อนข้างอ่อนไหวของฟิลิปปินส์ ทำให้รัฐบาลมีการออกมาตรการควบคุมและนำเข้าที่เข้มงวด เพื่อความปลอดภัยและมั่นคงทางอาหารของประเทศ รวมทั้งปกป้องเกษตรกรท้องถิ่นภายในประเทศ โดยสินค้าผลไม้สดจากประเทศไทยได้รับอนุญาตให้นำเข้าได้มีเพียง 2 ชนิด ได้แก่ มะขามและลองกอง ทั้งนี้ ชาวฟิลิปปินส์รู้จักและบริโภคมะขามมาเป็นเวลานาน โดยเฉพาะมะขามเปรี้ยวที่มักจะนำไปปรุงเป็นอาหาร ดังนั้น มะขามหวานจึงเป็นผลไม้ชนิดหนึ่งจากประเทศไทยที่ชาวฟิลิปปินส์มีความชื่นชอบเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะมะขามหวานจากจังหวัดเพชรบูรณ์ นอกจากนี้ มะขามแปรรูปต่างๆ เช่น มะขามคลุกและมะขามจี๊ดจ๊าด ก็เป็นที่นิยมและชื่นชอบเป็นอย่างดี โดยจะมีวางจำหน่ายในซูเปอร์มาร์เก็ตและร้านสะดวกซื้อทั่วไปในฟิลิปปินส์ สำหรับลองกอง แม้ว่าฟิลิปปินส์จะสามารถปลูกกลางสาดได้ แต่ด้วยคุณภาพของลองกองไทยที่มีความหวานและขนาดผลใหญ่กว่า รวมทั้งไม่มียาง ทำให้เป็นที่ต้องการของตลาดโดยเฉพาะผู้บริโภคที่มีรายได้สูง

2 การนำเข้า – ส่งออกผลไม้ของฟิลิปปินส์

2.1 การนำเข้า

- ฟิลิปปินส์มีมาตรการในการนำเข้าผลไม้จากประเทศต่างๆ รวมทั้งประเทศไทย โดยตาม List of Allowable Fruits and Vegetables ของกระทรวงเกษตรฟิลิปปินส์อนุญาตให้นำเข้าผลไม้สดจากประเทศไทยได้เพียง 2 ชนิด คือ ลองกองและมะขาม โดยฟิลิปปินส์ให้เหตุผลการห้ามนำเข้าผลไม้สดต่างๆ จากประเทศไทยเนื่องจากผักผลไม้สดต่างๆ ของไทยมีแมลงวันผลไม้ (Fruitfly) ซึ่งเป็นสายพันธุ์ที่ไม่มีในฟิลิปปินส์

- ในระหว่างปี 2562 - 2564 ฟิลิปปินส์นำเข้าผลไม้มูลค่าเฉลี่ยปีละ 578.74 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ สำหรับในปี 2565 (เดือนมกราคม - เมษายน) ฟิลิปปินส์นำเข้าผลไม้มูลค่า 141.33 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ลดลงจากช่วงเดียวกันของปี 2564 ที่มีมูลค่าการนำเข้า 189.99 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ หรือลดลงร้อยละ 25.61 โดยตลาดนำเข้าหลัก

ได้แก่ จีน (ร้อยละ 71.34) ปากีสถาน (ร้อยละ 11.23) สหรัฐอเมริกา (ร้อยละ 5.31) ออสเตรเลีย (ร้อยละ 5.30) และ เวียดนาม (ร้อยละ 3.13) ตามลำดับ

● ผลไม้ที่ฟิลิปปินส์นำเข้าส่วนใหญ่เป็นผลไม้เมืองหนาวที่ไม่สามารถเพาะปลูกได้ภายในประเทศ โดยประเภทผลไม้ที่นำเข้าในเดือนเมษายน 2565 มากเป็นอันดับ 1 คือ แอปเปิ้ล แพร์และควินซ์ คิดเป็นร้อยละ 44.30 ของมูลค่าการนำเข้าทั้งหมด รองลงมาได้แก่ ผลไม้จำพวกไซตรัส (ร้อยละ 32.48) และองุ่นสดหรือแห้ง (ร้อยละ 12.47) ตามลำดับ

มูลค่าการนำเข้าของสินค้าผลไม้ (HS Code 08) ของฟิลิปปินส์

(หน่วย: ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ)

ประเทศ	2562	2563	2564	2564	2565	สัดส่วน ปี 65 (%)	Δ % 64/65
				ม.ค. - เม.ย.			
World	457.03	598.47	680.71	189.99	141.33	100.00	-25.61
1. จีน	308.30	483.45	538.70	137.01	100.83	71.34	-26.41
2. ปากีสถาน	17.81	19.30	24.72	24.41	15.87	11.23	-35.00
3. สหรัฐอเมริกา	52.50	33.41	29.68	8.98	7.50	5.31	-16.53
4. ออสเตรเลีย	37.72	34.67	44.75	11.41	7.50	5.30	-34.30
5. เวียดนาม	10.72	7.48	9.58	1.83	4.42	3.13	141.48
6. อิตาลี	0.89	1.68	2.11	0.82	0.98	0.69	19.18
7. อินโดนีเซีย	1.96	0.95	1.92	0.45	0.96	0.68	113.80
8. ไทย	1.67	1.11	1.61	0.33	0.82	0.58	150.80
9. บัลแกเรีย	0.72	0.31	0.99	N/A	0.34	0.24	N/A
10. อินเดีย	0.10	0.15	0.48	0.21	0.28	0.20	31.20

ที่มา Global Trade Atlas

ประเภทสินค้าผลไม้ที่ฟิลิปปินส์นำเข้า ในปี 2562 - 2565

พิกัด	สินค้า	มูลค่าการนำเข้า (ล้านเหรียญสหรัฐฯ)					สัดส่วน ปี 65 (%)	Δ % 64/65
		2562	2563	2564	2564	2565		
				ม.ค. - เม.ย.				
08	ผลไม้และลูกไม้ที่บริโภคได้	457.03	598.47	680.71	189.99	141.33	100.00	-25.61
0808	แอปเปิ้ล แพร์และควินซ์ สด	194.44	278.65	306.33	84.50	62.61	44.30	-25.90
0805	ผลไม้จำพวกไซตรัส สดหรือ แห้ง	115.76	156.10	177.91	70.52	45.91	32.48	-34.90
0806	องุ่น สดหรือแห้ง	108.67	129.09	148.64	23.25	17.63	12.47	-24.20
0801	มะพร้าว บราซิลนัทและเมล็ด มะม่วงหิมพานต์	8.34	6.48	9.05	1.69	3.88	2.75	130.22
0810	ผลไม้อื่นๆ สด	11.54	12.44	15.30	2.26	2.48	1.75	9.73

ที่มา : Global Trade Atlas

2.2 การส่งออก

• ฟิลิปปินส์เป็นผู้ส่งออกผลไม้รายใหญ่ 4 ชนิด ได้แก่ กัลยัตหอม สับปะรด มะม่วงและมะละกอ โดยมูลค่าการส่งออกผลไม้มากกว่าร้อยละ 90 มาจากการส่งออกกัลยัตหอมและสับปะรดรวมกัน

• ในระหว่างปี 2562 - 2564 ฟิลิปปินส์ส่งออกผลไม้มูลค่าเฉลี่ยปีละ 2,251.93 ล้านดอลลาร์สหรัฐ สำหรับในปี 2565 (เดือนมกราคม – เมษายน) ฟิลิปปินส์ส่งออกผลไม้มูลค่ารวม 657.93 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปี 2564 ที่มีมูลค่าการส่งออก 573.60 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 14.70 โดยตลาดส่งออกหลัก ได้แก่ ญี่ปุ่น (ร้อยละ 30.51) จีน (ร้อยละ 27.57) เกาหลีใต้ (ร้อยละ 10.23) สหรัฐอเมริกา (ร้อยละ 7.39) และเนเธอร์แลนด์ (ร้อยละ 5.98) ตามลำดับ

มูลค่าการส่งออกของสินค้าผลไม้ (HS Code 08) ของฟิลิปปินส์

(หน่วยล้านเหรียญสหรัฐ)

ประเทศ	2562	2563	2564	2564	2565	สัดส่วน ปี 65 (%)	Δ % 64/65
				ม.ค. - เม.ย.			
World	2,597.42	2,271.17	1,887.20	573.60	657.93	100.00	14.70
1. ญี่ปุ่น	835.94	830.02	605.85	181.28	200.72	30.51	10.73
2. จีน	791.66	611.94	517.19	164.37	181.39	27.57	10.36
3. เกาหลีใต้	310.55	242.03	184.65	60.90	67.28	10.23	10.48
4. สหรัฐอเมริกา	89.14	98.22	152.10	38.61	48.63	7.39	25.95
5. เนเธอร์แลนด์	40.48	35.72	66.21	13.01	39.32	5.98	202.19
6. อังกฤษ	60.87	43.35	32.73	10.67	9.91	1.51	-7.08
7. แคนาดา	18.78	23.48	31.89	7.79	9.68	1.47	24.19
8. UAE	78.77	45.97	29.19	9.94	8.74	1.33	-12.08
9. ซาอุดีอาระเบีย	74.83	62.01	31.20	12.71	8.66	1.32	-31.83
10. ออสเตรเลีย	15.05	18.01	22.22	7.38	8.26	1.26	11.85
18. ไทย	3.34	9.24	8.83	4.44	3.63	0.55	-18.21

ที่มา Global Trade Atlas

3. โอกาส อุปสรรคและความท้าทาย

โอกาส	อุปสรรค/ความท้าทาย
ความตกลงการค้าสินค้าของอาเซียน (ATIGA) ส่งผลให้อัตราภาษีนำเข้าของสินค้าผลไม้แปรรูปและผลไม้สดจากประเทศสมาชิกอาเซียนเหลือร้อยละ 0 เมื่อเทียบกับสินค้านอกภูมิภาคที่หลายรายการยังต้องเสียภาษี	ฟิลิปปินส์อนุญาตให้นำเข้าผลไม้สดจากประเทศไทยได้เพียง 2 ชนิด คือ ลองกองและมะขาม ทำให้ผลไม้สดไทยมีวางจำหน่ายค่อนข้างน้อยในฟิลิปปินส์
ฟิลิปปินส์มีฐานผู้บริโภคขนาดใหญ่ด้วยจำนวนประชากรกว่า 110 ล้านคนในปัจจุบัน และในช่วงที่ผ่านมาเศรษฐกิจของฟิลิปปินส์มีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ผู้บริโภค	ระบบโลจิสติกส์/ระบบการขนส่งของฟิลิปปินส์ยังไม่มีประสิทธิภาพ ทำให้มีต้นทุนสูงชันและอาจต้องใช้เวลาานกว่าสินค้าจะถึงผู้บริโภค

โอกาส	อุปสรรค/ความท้าทาย
ชาวฟิลิปปินส์มีรายได้สูงขึ้นและทำให้ผู้บริโภคเริ่มเลือกสินค้าที่มีคุณภาพและมีสรรพประโยชน์มากขึ้น	
การพัฒนาของเครือข่ายค้าปลีกภายในประเทศ อาจทำให้มีโอกาสนในการกระจายสินค้าสำหรับผู้ผลิตภายในประเทศมากยิ่งขึ้น	ขั้นตอนการขอใบอนุญาตนำเข้าสินค้าต่างๆ ต้องใช้เวลานานและมีกระบวนการที่ซับซ้อน
ผู้บริโภคชาวฟิลิปปินส์มีทัศนคติที่ดีต่อผลไม้ไทย และให้การยอมรับในคุณภาพ และมีความต้องการสินค้าผลไม้แปรรูปเพิ่มมากขึ้น	ผลไม้สดไทยในตลาดฟิลิปปินส์มีค่อนข้างจำกัด และมีราคาค่อนข้างสูง

4. กลยุทธ์เจาะตลาดและแผนการผลักดัน

4.1 เน้นเจาะตลาดผลไม้สดประเภทที่ฟิลิปปินส์อนุญาตให้นำเข้าจากประเทศไทย ได้แก่ ลองกองและมะขาม โดยเน้นการประชาสัมพันธ์ผ่านกิจกรรมส่งเสริมการขาย (In-store promotion) ในงานแสดงสินค้า Thailand Week หรือร่วมกับซูเปอร์มาร์เก็ตท้องถิ่น โดยจัดให้มีการชิมผลไม้สดจากไทย เพื่อสร้างการรับรู้และทำให้ผลไม้ไทยเป็นที่รู้จักแก่ผู้บริโภคชาวฟิลิปปินส์เพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้ อาจร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยและสถานเอกอัครราชทูต จัดกิจกรรมเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลไม้ไทยในเทศกาลต่างๆ เป็นต้น

4.2 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเจรจาให้ฟิลิปปินส์เปิดตลาดผลไม้สดจากประเทศเพิ่มมากขึ้น โดยเหตุผลที่ฟิลิปปินส์ใช้อ้างในการห้ามนำเข้าผลไม้สดต่างๆ จากประเทศไทย เนื่องจากผลไม้สดของไทยมีแมลงวันผลไม้ (Fruitfly) ซึ่งเป็นสายพันธุ์ที่ไม่มีในฟิลิปปินส์ ซึ่งหากประเทศไทยมีการกำจัดแมลงผลไม้แบบไม่ใช้สารเคมี (Non-chemical treatment to disinfect fruitfly) แล้ว สามารถหยิบยกหรือเจรจากับฟิลิปปินส์ในการนำเข้าสินค้าผลไม้ไทยเพิ่มเติมได้ต่อไป

4.3 ส่งเสริมสินค้าผลไม้แปรรูป รวมถึงผลไม้กระป๋องจากไทยผ่านกิจกรรมส่งเสริมการตลาดต่างๆ เพื่อสร้างการรับรู้ให้แก่ผู้บริโภคชาวฟิลิปปินส์และสร้างโอกาสในการส่งออกสินค้าดังกล่าวมายังฟิลิปปินส์เพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้ ฟิลิปปินส์ไม่มีมาตรการจำกัดการนำเข้า โดยในช่วงที่ผ่านมาสินค้าผลไม้แปรรูปจากไทยมีอัตราการขยายตัวค่อนข้างดี เนื่องจากสะดวกในการรับประทาน มีอายุการจัดเก็บที่ยาวนานกว่าผลไม้สด และสามารถตอบโจทย์ความต้องการชาวฟิลิปปินส์รุ่นใหม่เป็นอย่างดี

5. ข้อเสนอแนะ / ประเด็นที่ต้องเฝ้าระวัง เช่น GSP FTA การเมือง การเลือกตั้ง ภัยพิบัติ

5.1 ฟิลิปปินส์อนุญาตให้นำเข้าผลไม้สดจากประเทศไทยได้เพียง 2 ชนิดเท่านั้น ได้แก่ ลองกองและมะขาม ในขณะที่ผลไม้สดชนิดอื่นๆ ยังไม่ได้รับการประเมินความเสี่ยงในศัตรูและโรคพืชทำให้การค้าและการส่งออกผลไม้ เช่น ลำไย ต้องดำเนินการผ่านประเทศนายหน้า

5.2 ปัจจุบันฟิลิปปินส์ได้มีการวิจัยและพัฒนาพันธุ์ผลไม้ที่จำเป็นต้องนำเข้าจากต่างประเทศเพื่อทดแทนการนำเข้าและส่งเสริมให้เกษตรกรปลูกเพื่อสร้างรายได้ และได้มีการส่งเสริม/ขยายพันธุ์ให้กับเกษตรกรเพิ่มมากขึ้น ซึ่งในอนาคตอาจมีการลดการนำเข้าผลไม้ โดยเฉพาะมะขามหวานจากประเทศไทยหรืออาจพัฒนากลายเป็นคู่แข่งชั้นการส่งออกมะขามหวานของไทยในตลาดโลกในอนาคตได้

สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ กรุงมะนิลา

กรกฎาคม 2565